

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 7. Amtskommunen afholder 60 pct. af udgiften til lægemidler, som er ordineret af lægen (eller af tandlægen i det omfang, denne har ret til ved recept at ordinere lægemidler), og som er optaget på en af indenrigsministeren udsendt fortegnelse over lægemidler, der omfattes af denne bestemmelse. Det kan i fortegnelsen bestemmes, at amtskommunens afholdelse af 60 pct. af udgiften til visse arter af lægemidler er betinget af, at lægemidlet ordineres til bestemte sygdomme. I ganske særlige tilfælde kan Sundhedsstyrelsen bestemme, at 60 pct. af udgiften til andre lægemidler, der af lægen er ordineret en bestemt patient, også afholdes af herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Amtskommunen afholder 30 pct. af udgiften til lægemidler, som er ordineret af lægen (eller af tandlægen i det omfang, denne har ret til ved recept at ordinere lægemidler), og som er optaget på en af indenrigsministeren udsendt fortegnelse over lægemidler, som omfattes af denne bestemmelse. Det kan i fortegnelsen bestemmes, at amtskommunens afholdelse af 30 pct. af udgiften til visse arter af lægemidler er betinget af, at lægemidlet ordineres til bestemte sygdomme. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at 30 pct. af udgiften til andre lægemidler, der af lægen er ordineret en bestemt patient, også afholdes af amtskommunen efter denne bestemmelse. Sundhedsstyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Amtskommunen afholder 30 pct. eller 60 pct. af udgiften til lægemidler, der kan udleveres uden lægeordination, og som er optaget på en af indenrigsministeren udsendt fortegnelse, såfremt de pågældende lægemidler ved lægens eller tandlægens ordination angives som bestemt til folke-, invalide- eller førtidspensionister eller til personer, der lider af en

varig lidelse, der kræver fortsat behandling med et af de pågældende lægemidler. På fortegnelsen anføres for hvert lægemiddel, hvilken procentandel af udgiften der skal afholdes af amtskommunen.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1–3 om tilskud til lægemidler gælder også, når lægemidlet er indkøbt i et andet nordisk land end det, i hvilket det er ordineret.

Stk. 5. Indeholder flere lægemidler samme terapeutisk aktive stof, kan sundhedsministeren fastsætte tilskuddet efter stk. 1–3 til et fast beløb svarende til 60 pct. henholdsvis 30 pct. af den laveste udgift til et af disse lægemidler. Tilskuddet fastsættes mindst en gang årligt efter forhandling med Sundhedsstyrelsen. Der kan dog ikke ydes tilskud til mere end 60 pct. henholdsvis 30 pct. af udgiften til det pågældende lægemiddel.

Stk. 6. De i stk. 1–3 omhandlede fortegnelser udarbejdes efter forhandling med Sundhedsstyrelsen. Indenrigsministeren kan bemyndige Sundhedsstyrelsen til at foretage ændringer i de omhandlede fortegnelser, gældende for tiden indtil bekendtgørelse om en ny fortegnelse udsendes af ministeren.

Stk. 7. Medicintilskuds nævnet, der består af højst 7 medlemmer, rådgiver Sundhedsstyrelsen i sager om de i stk. 1–3 nævnte forhold. Et medlem af nævnet beskikkes af sundhedsministeren efter indstilling fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg. De øvrige medlemmer, hvoraf 2 skal være alment praktiserende læger, beskikkes af sundhedsministeren efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen. Beskikkelsen gælder for 4 år ad gangen. Ministeren udpeger en formand blandt nævnets medlemmer.

Stk. 8. Indenrigsministeren kan fastsætte en forretningsorden for Medicintilskuds nævnet. Medlemmerne af Medicintilskuds nævnet må ikke være økonomisk interesserede i nogen